

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Prop. 42 L

(2017–2018)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i kulturminneloven (fredningsgrensen for samiske kulturminner)

*Tilråding fra Klima- og miljødepartementet 2. mars 2018,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

1.1 Innledning

I denne proposisjonen foreslår Klima- og miljødepartementet endringer i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner (kulturminneloven). Forslaget gjelder endring av kulturminneloven § 4 andre ledd, slik at grensen for automatisk fredning av samiske kulturminner settes til år 1917.

Dagens utgangspunkt er at samiske kulturminner som er eldre enn 100 år er automatisk fredet, jf. kulturminneloven § 4 andre ledd. Menneskene setter flere spor etter seg jo nærmere vi kommer vår egen tid, mengden automatisk fredete kulturminner vil dermed øke over tid.

Etter at Riksrevisjonen i Dokument nr. 3:9 (2008–2009) side 11 pekte på utfordringer ved den flytende fredningsgrensen, har Riksantikvaren og departementet innhentet flere vurderinger av dagens ordning. Lovforslaget som presenteres i denne proposisjonen har støtte i Meld. St. 35 (2012–2013) *Framtid med fotfeste. Kulturminnepolitikken* og Sametingsrådets redegjørelse SR 054/13 fra 2013. Sametinget foreslo i 2016 å sette grensen for automatisk fredning til 1917, jf. SR 171/16 og SP 45/16. Samiske kulturminner yngre enn år 1917 kan for øvrig, på lik linje med andre kulturminner, vedtaksfredes etter kulturminneloven §§ 15, 19 og 20 dersom vilkårene for dette er oppfylt.

1.2 Forslag som ikke videreføres i denne proposisjonen

I det innledende arbeidet med lovendringen ble det vurdert og tatt stilling til om også kvenske kulturminner skulle ha samme fredningsvern som samiske kulturminner.

Sametingets plenum vedtok den 7. desember 2016 at den faste fredningsgrensen også burde gjelde for kvenske kulturminner etter kulturminneloven § 4 andre ledd. Sametinget presiserte at plenumsvedtaket ble ansett som en henstilling til videre utredning hos Klima- og miljødepartementet. Forbundsstyret i Norske Kveners Forbund sendte brev til Klima- og miljødepartementet den 9. januar 2017 om at forbundsstyret enstemmig gikk inn for at kulturminneloven § 4 andre ledd også skulle gjelde for kvenske kulturminner.

Klima- og miljødepartementet har vurdert henstillingen og kommet til at kulturminneloven § 4 andre ledd ikke skal endres slik at kvenske kulturminner får samme lovfestede fredningsvern som samiske. Departementet viser til at formålet med denne lovendringen gjelder forbedring av ett av fredningskriteriene i loven. Det er i den forbindelse ikke aktuelt å ta opp spørsmål om hvilke kulturminnekategorier som skal ha fredningsvern. Vern av kvenske kulturminner inngår allerede i det ordinære fredningsarbeidet. Etter Riksantikvarens *Fredningsstrategi mot 2020 for kultur-*

minneforvaltningen er kvenske kulturminner nevnt som ett av ti temaer som skal prioriteres for fredning. Kommuner kan i tillegg sikre kulturminner av regional og lokal verdi ved bruk av plan- og bygningsloven.

2 Bakgrunn for lovforslaget

I Ot.prp. nr. 7 (1977–78) *Om lov om kulturminner* fremkommer det lite om begrunnelsen bak den særskilte reguleringen av tidskriteriet for automatisk fredning av samiske kulturminner. Begrunnelsen bak fredningsbestemmelsen er kort beskrevet i proposisjonens punkt 4.6 side 20, hvor det fremkommer at:

«Samekulturen har tildels eksistert uavhengig av kulturutviklingen i det norske samfunn for øvrig. Elementer fra norsk oldtid og middelalder finner man i samekulturen langt opp i nyere tid. Komiteékastet foreslo som nevnt at samiske kulturminner, både «faste» og «løse» eldre enn hundre år, skulle omfattes av loven. En hitsetter fra komitéinnstillingen s 31:

«Samiske kulturminner som offerplasser, fangstanlegg for villrein, gravplasser osv. er knyttet til forlengst forlatte funksjonelle elementer i samekulturen. Likevel stammer tilsvarende kulturminner fra nordisk kulturområde fra perioder som er flere hundre år eldre fordi utviklingen til overgangen til kristen kultur, anlegg av kirkegårder og avviklingen av fangstsamfunnet er meget retardert i samestrøkene. Loven må derfor gi hjemmel for fredning av alle kulturminner som ikke lengre er funksjonelle elementer i samekulturen.»

Departementet er enig med komitéen og fremmer forslag til bestemmelser for samiske kulturminner i det vesentlige i samsvar med komitéens forslag.»

Uttalelsene i proposisjonen viser at en ved denne fredningsbestemmelsen først og fremst hadde arkeologiske kulturminner i tankene, og at samiske kulturminner også ble oppfattet som en viktig kilde for kunnskapen om norsk historie og kultur. Etter bestemmelsens ordlyd omfattes likevel både arkeologiske kulturminner og bygninger. Praktiseringen av kulturminneloven § 4 har også vært i samsvar med bestemmelsens ordlyd.

I Dokument nr. 3:9 (2008–2009) fremhevet Riksrevisjonen svakheter og risikoelementer i kulturminneforvaltningens administrative, juridiske og økonomiske virkemidler. En svakhet som ble

trukket frem i rapportens side 11–12 var knyttet til den samiske kulturminneforvaltningen; den flytende hundreårgrensen medfører at mengden automatisk fredete samiske bygninger potensielt øker hvert år. Det ble påpekt at det ikke fantes noen oversikt over hvilke samiske bygninger som var automatisk fredet. I tillegg bemerket Riksrevisjonen at forvaltningen manglet oversikt og rutiner for avdekking av hvilke samiske bygninger som i fremtiden ville bli automatisk fredet.

Etter Riksrevisjonens undersøkelse ba Riksantikvaren i 2010 Norsk institutt for kulturminneforskning (NIKU) om å vurdere den flytende 100-årgrensen og en fast fredningsgrense. I de påfølgende rapportene, rapport 40-2010, rapport 43-2011, rapport 48-2011, rapport 57-2012 og rapport 70-2013 ble det konkludert med at den flytende grensen vil medføre en raskt økende tilvekst av automatisk fredete samiske kulturminner. I konklusjonen fra NIKU rapport nr. 43 fra 2011 side 46 uttales det at en:

«Videreføring av en flytende 100-årgrense for automatisk fredning av samiske kulturminner vil i de kommende årene medføre en raskt økende tilvekst av kulturminner, som reindriftas mange anlegg, jordbruksområder og ferdselsveier i utmark, og i tillegg et bredt spekter av stående bygninger som private boliger, offentlige bygg, næringsbygg samt infrastruktur... (...) ... En slik stor tilvekst av automatisk fredete samiske kulturminner vil etter hvert legge betydelige føringer på arealbruken i de samiske bosettingsområdene. Dette gjelder ikke bare innen tettsteder, men også i de områdene der en ønsker å videreføre tradisjonelle primærnæringer som reindrift og jordbruk. Antallet automatisk fredete objekter kan bli så omfattende at det er til hinder for en ønsket samfunnsutvikling.»

I 2011 ga daværende Miljøverndepartement advokatfirmaet Arntzen de Besche oppdrag om å foreta en utredning av eksisterende regelverk for fredning av samiske kulturminner. I første punkt i mandatet ba departementet om en gjennomgang av de fredningsmodellene som kulturminneloven hjemler, samt virkningene av bestemmelsene i forhold til motivene for dem. I utredningen ble det trukket frem at dagens ordning vanskelig kan forsvares ut fra en henvisning til begrunnelsen for en slik regel, slik den kommer til uttrykk i lovens forarbeider.

Høsten 2011 ble prosjektet *Identifisering og registrering av samiske bygninger* satt i gang. Registreringsprosessen var en del av *Kunnskaps-*

løftet for kulturminneforvaltningen, som er Klima- og miljødepartementet og Riksantikvarens oppfølging av Riksrevisjonens forvaltningsrevisjon. Registreringsprosjektet varte frem til 2017. Sametinget stod for utforming og gjennomføringen av prosjektet som ble finansiert over Riksantikvarens budsjett. Prosjektet bekreftet at antall automatisk fredete bygninger vil øke betydelig i løpet av de neste tiårene.

I Sametingsrådets redegjørelse SR 054/13, SP 020/13 punkt 3.1.2 om samisk kulturminnevern konkluderes det med at dersom den flytende 100-års grensen opprettholdes vil antall objekter om noen tiår

«bli så omfattende at det vil kunne være til hinder for en ønsket samfunnsutvikling i de samiske samfunnene. Denne typen konsekvenser vil igjen kunne føre til at kulturminner blir oppfattet som et hinder og ikke som en ressurs, og de kan på sikt føre til en uthuling av kulturminnelovens intensjon om ivaretagelse og vern av samiske kulturminner.»

Meld. St. 35 (2012–2013) *Framtid med fotfeste. Kulturminnepolitikken*, side 28–29 peker på at det i fremtiden vil oppstå utfordringer når et stort antall samiske bygninger blir automatisk fredet.

Sametinget sendte, i forståelse med Klima- og miljødepartementet, notat med forslag til endring av kulturminneloven § 4 på en begrenset høring den 2. september 2016.

Forslaget gikk ut på å endre den flytende 100-årsgrensen til en fast årstallsgrense satt til året 1917. Forslaget ble sendt til fylkeskommunene, landsdelsmuseene og instanser som arbeider med samiske kulturminner.

Det kom inn ti høringssvar som samtlige støttet Sametingets forslag. Sametingsrådet fremmet forslag til innstilling som Sametinget behandlet i plenum i desember 2016 (Sak SP 45/16). Plenumsvedtaket lød slik:

«Sametinget foreslår en endring av kulturminneloven. Endringen innebærer at samiske kulturminner fra år 1917 eller eldre er automatisk freda. Det foreslås å stryke setningen i Kulturminnelovens § 4, andre ledd, «Det samme gjelder samiske kulturminner som nevnt ovenfor fra mer enn 100 år tilbake». Setningen erstattes av; «Det samme gjelder samiske og kvenske kulturminner som nevnt ovenfor som er fra år 1917 eller eldre.»

I tillegg ser sametinget at i samiske, og særlig sjøsamiske områder, er kvenske og samiske kulturminner svært sammenvevd gjennom lang tids

sameksistens, og i mange situasjoner vanskelig å skille fra hverandre. Det er derfor viktig at disse har likeverdig vern, for å hindre at viktige kulturminner går tapt.

Sametinget har forvaltningsansvar for samiske kulturminner i hele Norge. Dette framgår av Lov om kulturminner (kulturminneloven). Det følger av kulturminneloven at alle samiske kulturminner eldre enn 100 år er automatisk freda. Fredningsgrensen er flytende. En flytende fredningsgrense innebærer at det årlig tilkommer nye freda kulturminner. Den årlige mengden nye kulturminner er stadig økende. Dette gir en betydelig forvaltningsmessig utfordring. Særlig med tanke på samiske bygninger er det derfor behov for fast årstallsgrense.»

Den siste del av forslaget fra Sametingets plenum er ikke videreført, jf. punkt 1.2 ovenfor.

Saken ble deretter oversendt departementet. Sametingets plenumsvedtak og behandling av saken danner i tillegg til øvrige rapporter, et grunnlag for lovendringsforslaget.

3 Høring

Klima- og miljødepartementet fulgte opp Sametingets forarbeid og sendte 9. juni 2017 forslag om endring av fredningsgrensen for samiske kulturminner på høring til:

Departementene:

Barne- og likestillingsdepartementet
Finansdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Kulturdepartementet
Kunnskapsdepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Nærings- og fiskeridepartementet

Direktoratene:

Miljødirektoratet

Fylkesmannen:

Fylkesmannen i Buskerud
Fylkesmannen i Finnmark
Fylkesmannen i Hedmark
Fylkesmannen i Hordaland
Fylkesmannen i Møre og Romsdal
Fylkesmannen i Nordland

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
 Fylkesmannen i Oppland
 Fylkesmannen i Oslo og Akershus
 Fylkesmannen i Rogaland
 Fylkesmannen i Sogn og Fjordane
 Fylkesmannen i Sør-Trøndelag
 Fylkesmannen i Telemark
 Fylkesmannen i Troms
 Fylkesmannen i Vestfold
 Fylkesmannen i Østfold

Fylkeskommunene:

Akershus fylkeskommune
 Aust-Agder fylkeskommune
 Buskerud fylkeskommune
 Finnmark fylkeskommune
 Hedmark fylkeskommune
 Hordaland fylkeskommune
 Møre og Romsdal fylkeskommune
 Nordland fylkeskommune
 Nord-Trøndelag fylkeskommune
 Oppland fylkeskommune
 Rogaland fylkeskommune
 Sogn og Fjordane fylkeskommune
 Sør-Trøndelag fylkeskommune
 Telemark fylkeskommune
 Troms fylkeskommune
 Vest-Agder fylkeskommune
 Vestfold fylkeskommune
 Østfold fylkeskommune

Utdanningsinstitusjoner:

Universitetet i Oslo
 Nordisk Samisk Institutt
 Samisk høyskole
 Universitetet i Tromsø

Andre:

Árran – Lulesamisk senter
 Forbundet Kysten
 Foreningen fredet
 Fortidsminneforeningen
 Kommunenes sentralforbund
 Kulturhistorisk Museum
 Norsk Forening for Fartøyvern
 Norsk institutt for kulturminneforskning
 Norsk kulturarv
 Norsk kulturforum
 Norsk kulturminnefond
 Norske Reindriftssamers Landsforbund
 Norske Samers Riksforbund
 Pitesamisk senter

Riddu Duottar Museum
 Saemien Sitje
 Samenes Folkeforbund
 Samenes Landsforbund
 Samerådet
 Samisk kultursenter
 Samisk museumslag
 Senter for nordlige folk
 Sitji Jarngje – Samisk Kultur- og utviklingscenter
 Skoltene i Norge
 Stiftelsen Bergen Sjøfartsmuseum
 Tromsø museum
 Varanger Samiske Museum
 Várdoáiki Samiske Senter
 Østsamene i Neiden

Det kom inn 6 hørings svar.

Det er kun Nord-Trøndelag fylkeskommune som har merknader til høringsforslaget.

Følgende instanser har uttalt at de ikke har merknader til høringsforslaget:
 Landbruks- og matdepartementet
 Sør-Trøndelag fylkeskommune
 Hordaland fylkeskommune
 Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
 Justis- og beredskapsdepartementet

Etter henstilling fra Nord-Trøndelag fylkeskommune, ble Gielem Nastedh, Gieleaernie og Nord Universitet også hørt i etterkant. De har ikke avgitt uttalelse.

4 Lovforslaget

4.1 Endring av grensen for automatisk fredning av samiske kulturminner

4.1.1 Gjeldende rett

Fredning etter kulturminneloven

Fredning etter kulturminneloven deles inn i to hovedkategorier; tilfeller der fredning skjer automatisk i kraft av loven – legalfredning – og fredning gjennom vedtak. Automatisk fredning reguleres etter kulturminneloven § 4. Bestemmelsen skiller mellom samiske kulturminner i andre ledd og andre kulturminner i første ledd.

Det følger av kulturminneloven § 4 første ledd at de kulturminnene som angis i bestemmelsens bokstav a til j fra oldtid og middelalder (inntil år 1537) er automatisk fredet. For automatisk fredning må dermed to vilkår være oppfylt: kulturminnet må være av en bestemt art som

angis i bokstav a til j, og forekomsten må ha en viss alder.

Kulturminneloven § 4 første ledd bokstav a til j gjelder tilsvarende for samiske kulturminner som er eldre enn 100 år, jf. kulturminneloven § 4 andre ledd.

Tidskriteriet for samiske kulturminner etter § 4 andre ledd er ikke knyttet til en bestemt epoke eller årstall, men er flytende og vil til enhver tid omfatte kulturminner som er eldre enn 100 år.

Automatisk fredning etter kulturminneloven § 4 medfører at det ikke kan settes i verk tiltak som beskrevet i kulturminneloven § 3 uten etter tillatelse. Forbudet favner vidt og omfatter enhver faktisk handling. Etter kulturminneloven § 8 må den som ønsker å sette i gang tiltak, som nevnt i kulturminneloven § 3, søke om dispensasjon for dette. Dispensasjonsvurderingen for automatisk fredete samiske kulturminner avgjøres på samme grunnlag som dispensasjonsvurderingen for andre kulturminner.

4.1.2 Forslaget i høringsnotatet

I høringsnotatet ble det foreslått å endre kulturminneloven § 4 andre ledd slik at grensen for automatisk fredning av samiske kulturminner blir satt til år 1917. Samiske kulturminner og samiske bygninger yngre enn år 1917 kan for øvrig vedtaksfredes etter kulturminneloven §§ 15, 19 og 20 dersom vilkårene for dette er oppfylt.

4.1.3 Høringsinstansenes syn

Klima- og miljødepartementet mottok seks høringsuttalelser. Det er kun høringsuttalelsen fra Nord-Trøndelag fylkeskommune som har merknader til høringsforslaget.

Nord-Trøndelag fylkeskommune støtter høringsforslaget.

Fylkeskommunen mener imidlertid at begrunnelsen for lovendringen er knyttet til økonomi, ressursbruk og vekting av samfunnsinteresser. Fylkeskommunen mener det foreligger få kulturminnefaglige argumenter bak endringsforslaget. Fylkeskommunen ønsker videre en definisjon av hva som menes med et samisk kulturminne.

4.1.4 Konsultasjoner med Sametinget

Det ble avholdt administrativt konsultasjonsmøte 5. desember 2017 der det ble konstatert enighet om forslaget til lovendring og behovet for visse presiseringer i proposisjonsteksten. Enigheten er nedfelt i en felles sluttprotokoll.

4.1.5 Departementets vurdering

Departementet anser den flytende grensen for automatisk fredning av samiske kulturminner som utfordrende. Etter hvert som tiden går vil mengden automatisk fredete samiske kulturminner øke. Samiske bygninger eldre enn 100 år vil som tidligere nevnt i NIKU Rapport 43 – 2011 bli spesielt merkbart etter 2045 med den storstilte gjenreisningen av bebyggelse som skjedde i områdene som var blitt brent ned under 2. verdenskrig. Andre samiske kulturminner som reindriftas mange anlegg, jordbruksområder og ferdselsveier i utmark vil også i de kommende årene føre til en rask tilvekst av automatisk fredete samiske kulturminner. Dette vil føre til utfordringer for forvaltningen og ved at de kommende automatiske fredningene av samiske kulturminner vil oppleves som et hinder og ikke en ressurs. En fast årstallsgrense vil gi en mulighet til å fange opp kulturminner som regnes som bevaringsverdige på bakgrunn av den kulturhistoriske epoken de stammer fra. For samiske kulturminner yngre enn hundre år er det et bedre alternativ at de blir fredet etter en konkret vernevurdering ved ordinær vedtaksfredning, jf. kulturminneloven §§ 15, 19 og 20.

Som Sametinget bemerker i sitt høringsnotat av 2. september 2016 kan det vanskelig pekes på et eksakt årstall som markerer et tydelig skille i samenes fysiske kulturuttrykk. Sametinget har foreslått å knytte grensen til det første samemøtet i Trondheim den 6. februar 1917, siden dette møtet er uttrykk for betydelige endringer for og i samiske samfunn rundt århundreskiftet 1900.

I denne perioden skjedde en stadig mer systematisk assimileringsspolitikk av samene, økende grad av gruveetableringer og vegbygging, vekst i fiskeriene og hvalfangst, samt jordbruksekspansjon. I 1897 kom en ny reindriftslov som slo fast at det var straffbart å la rein beite på annen manns grunn uten tillatelse. Regjeringen ble også gitt myndighet til å forby reindrift. I tiden etter 1900 medførte dette en gradvis samisk mobilisering mot fornorskingspolitikken og det økende presset samene ble utsatt for, målbåret av samiske talspersoner. Det ble utgitt samiske aviser og bøker og flere samiske organisasjoner så dagens lys. Videre kom det en ny reinbeitekonvensjon i 1919, som sterkere regulerte reinbeite mellom Norge og Sverige. Dette førte til endringer i bruken av reinbeiteområdene, som for eksempel i Troms, der samer fra svensk side ikke lenger fikk lov å flytte ut til sommerbeite på øyene ute på kysten, og som i sin tur medførte at tidligere sommerbo-

plasser måtte forlates. Landsmøtet i Trondheim 1917 ble så fulgt opp av samepolitiske møter i Finnmark i de følgende årene, samt av annen samepolitisk virksomhet.

Konsekvensen av dette var at mange sider ved samisk kultur og samfunn, levemåte og kulturuttrykk endret karakter i tiden etter 1900. Endringer både i samisk bosettingsstruktur, næringsutøvelse, næringstilpasning, organisering, samhandlingsformer og historisk kildegrunnlag gir grunnlag for å sette en fast fredningsgrense ved begynnelsen av 1900-tallet.

Departementet mener at Sametingets forslag om å sette den faste fredningsgrensen til 1917 er godt begrunnet, og slutter seg til dette. Eksisterende automatisk fredete samiske kulturminner vil dermed forbli fredet da grensen for automatisk fredning settes til et tidspunkt som i dag ligger 100 år tilbake i tid. Departementet vil også legge til at begrunnelsen for en særskilt automatisk fredningsgrense for samiske kulturminner er at de utgjør et helt sentralt dokumentasjonsmateriale for samisk historie og forhistorie. Dette vitner om hvordan samer har forholdt seg til hverandre og andre samt hvordan en har brukt landskap og naturressurser gjennom tidene.

Hva som menes med et «samisk kulturminne» etter kulturminneloven § 4 andre ledd er ikke definert i loven. Begrepet har både en etnisk og en kulturhistorisk forankring; det er ikke avgjørende om vedkommende person som kulturminnet stammer fra i dag regnes som samisk etter same-loven. Etter forskrift av 20. desember 2004 nr. 1718 om faglig ansvarsfordeling mv. etter kulturminneloven er Sametinget rette myndighet for samiske kulturminner. I registreringsprosjektet for samiske bygninger fra 2011–2017 har det utviklet seg en felles forståelse av vurderingen «samisk kulturminne». Departementet ser ikke behov for ytterligere kriterier.

For samiske kulturminner yngre enn år 1917 gjelder kulturminnelovens alminnelige regler. Det vil som tidligere nevnt være hjemmel til å vedtaksfede samiske kulturminner etter kulturminneloven §§ 15, 19 og 20. På denne måten mener departementet at eventuelle uheldige konsekvenser ved å fjerne den flytende grensen kan fanges opp. Vedtaksfredning gjennomføres på bakgrunn av viktige kulturminners kilde-, dokumentasjons- og opplevelsesverdi, og skal sikre et representativt utvalg kulturminner av nasjonal verdi. Kulturminneloven kapittel 5 og 6, samt de generelle saksbehandlingsreglene etter forvaltningsloven sikrer forsvarlige fredningsprosesser.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovendringen innebærer at man unngår at det årlig tilkommer nye automatisk fredete, samiske kulturminneobjekter, og vil på denne måte være ressursbesparende. En fast fredningsgrense vil også innebære at man får en forutsigbar oversikt over hva man har av automatisk fredete samiske bygninger, som vil forenkle forvaltningen av dem.

6 Merknader

Fastsettelsen av grensen er knyttet til det første samiske landsmøte som ble avholdt i Trondheim den 6. februar 1917. Ut fra ordlyden skal bestemmelsen likevel forstås slik at alle samiske kulturminner frem til og med 31. desember 1917 er automatisk fredet etter kulturminneloven § 4 andre ledd. Bestemmelsen omfatter som tidligere alle samiske kulturminner nevnt i § 4 første ledd bokstav a til j.

Klima- og miljødepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i kulturminneloven (fredningsgrensen for samiske kulturminner).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i kulturminneloven (fredningsgrensen for samiske kulturminner) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i kulturminneloven (fredningsgrensen for samiske kulturminner)

I

I lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner gjøres følgende endring:

§ 4 *andre ledd skal lyde:*

Det samme gjelder samiske kulturminner som nevnt ovenfor fra år 1917 eller eldre.

§ 12 *første ledd bokstav c skal lyde:*

Samiske kulturminner av den art som er nevnt under a og som er fra år 1917 eller eldre.

II

Endringen trer i kraft straks.
